Ч. 7. Четвер 24 (11) січня 1907 Рік XVII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . . —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної.— Ситуация на Угорщині.— З японьского парляменту. — Вісти з Персиї.

На вчерашнім засіданю палати послів укінчено дискусию над законом о управильненю урядничих плат. Закон принято в другім і третім читаню, а відтак приступлено до нарад над справою поліпшеня платнї духовеньства. Пильність того внесеня ухвалено рівнож великою більшостию против голосів социялістів і всенїмців. В дискусиї, котрої на вчерашнім засіданю не покінчено, забирав голос між иншими і п. міністер віроісповідань др. Мархет і в заяві до палати просив, аби приняла предложенє без зміни. На тім о годині 10 вечером перервано засіданє і назначено слідуюче на нині рано.

Справа скандалів, які закинено угорскому міністрови Польонїому, не тілько не скінчила ся, але противно прибирає чим раз острійший вид і як доносять деякі будапештеньскі часописи грозить поваленєм цілого кабінету. На всякий спосіб ситуация дуже непевна, однако то уважають неминучим, що Польоній уступить. — Вчера вечером зібрали ся в значнім числї члени партиї независимости. Президент Кошут візвав членів, аби займили одноодушно становище в обороні Польонїого, яко давного вірного і випробованого члена партиї. Вивязала ся коротка дискусия, в котрій взяв участь також Польоній і повторив свої оногдашні о правдиїя. Як зачувати партия буде піддержувати Польонїого, хоч деякі члени виступають за тим, аби цілу справу віддати на судову дорогу. — Magyar Hirlap доносить, що між партиєю конституцийною, а ґр. Андрашим ведуть ся переговори і що остра криза кабінетна вирине вже в найблизших годинах. — Budapesti Naplo доносить сензацийні оповіданя про Польонїя, котрий мав ужавати в шпігуньских цїлях баронової Шенберґер приятельки одної високо поставленої особи у Відни і обіцяв їй за те 50.000 К, але суми тої не виплатив. Коли Польоній став міністром судівництва, хотів від неї відобрати компромітуючі его листи. Раз в бюрі Польонїя прийшло до скандалїчної сцени, іменно Польоній власними руками зревідував баронову, однак листів не найшов, бо баронова віддала їх в инші руки. Копію одного з тих листів подає дневник „A naplo".

Палата послів угорского сойму по дуже короткій дискусиї приймила цілий буджет міністерства судівництва. То небувало скоре полагоджене буджету міністерства судівництва дало привід до найріжнїйших поголосок в посольских кругах. Ширено на пр. вість, що міністер внутрішних справ ґр. Юлїй Андраши подав ся до димісиї, але з другої сторони тії вісти заперечено. Відтак ухвалив сойм буджет міністерства гонведів і на тім покінчено наради. Слідуюче засіданє нині.

На вчерашнім першім засіданю японьского парляменту заявив президент міністрів, що при згоді правительств американьского і японьского права шкільна в Калифорнії буде з цілою певностию полагоджена вдоволяючо. Так само торговельні переговори з Росиєю поступають успішно. Президент міністрів заповів проєкт закона в справі двоїтної войскової служби.

Перска справа зачинає набирати в Европі чим раз більшого значіня задля змін, які творять ся у внутрішнім житю тої старої держави. Тих змін боїть ся анґлїйска політика, передвиджуючи, що Німеччина схоче вискати їх для себе. Що Анґлїя має причину боятися, доказують голоси, які дають ся чути в ріжних льондоньских товариствах наукових, займаючих ся всхідними справами. В однім такім товаристві відбув ся відчит, в котрім прелеґент зазначив, що Анґлїя в цілковитій згоді з Франциєю, ушанує росийскі інтереси в північній Персиї, але за те за ніяку ціну не позволить, щоби якась трета держава здобуна-

---

7)

Пан Лекок.

З француского — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

— Питанє тепер — говорив Лекок дальше — чи то дїйство кроки якогось спільника на котрого убийник чекав? А може то сліди якогось волоцюги, котрого сліди сюди звабили?... То мусимо вислідити — та й вислідимо! Ходїть!

Огорожа з лат поприбиваних скісно на перехрест відділяла городець вдовиці Шіпен від пустого поля. Коли Лекок біг поза хату, щоби убийникови відтяти дорогу, видав був на сю огорожу і перелїз через ню, щоби не прийти за пізно; він не питав о то, чи є де якийсь вхід.

А вхід був. Легонькі ворітця з лат дозваляли з сеї сторони входити і виходити. Якраз до сих ворітець вели сліди, за котрими ішли оба поліцисти. То мусїло молодому поліцистови впасти в очи; він пристанув нараз і шепнув сам до себе:

— Ого! обі ті женщини прийшли нині вечером не перший раз до „Перчанки"!

— Так гадаєш, мій молодче? — спитав батько Абсент.

— Я би так майже на певно казав. Як же можна знати о тім виході, скоро не знає ся сеї нори? Хибаж можна би его побачити серед сеї темної ночи та ще й при такій густій мраці? Ні! Бо я, хоч, без хвальби сказавши, маю дуже добрі очи, не видів его.

— То правда!

— Але тоті обі женщини не надумуючись довго і не потребуючи шукати, пустились простісенько до ворітець; до того ще мусїли бічи на скіс через город.

Старий поліцист був би щось дав зато, коби сій замітці міг був зробити якийсь закид; але на жаль не міг знайти ніякого.

— Ти бо маєш якийсь особенний спосіб поступованя, — замуркотів він. — Ти ще лиш рекрут, а я старий практик, я в своїм житю був при більше слїдствах, як тобі літ, а ще нїколи не видів...

— Ба! — перебив ему Лекок — побачите ще щось зовсім иншого. Можу вам на примір зараз зрадити, що той чоловік противно як женщини, котрі знали докладно де суть дверцї, знав то лиш зі слуху.

— Но, но!

— То дасть ся доказати батьку! Придивіть ся лиш докладно слїдам того злодюги; ви преці досить хитрі і зміркуєте зараз що він по дїдьчому далеко обходив. Так був непевний, що витягненими перед себе руками шукав дверцїв... а від его пальців лишили ся слїди на тонкій верстві снїгу, що вкривав огорожу.

Добрий Абсент був би дуже охотно сам на на то подивив ся і вже говорив о тім, але Лекокови було спішно і він сказав:

— Ідїм, ідїм дальше! Иншим разом зможете переконати ся о правдї того, що кажу.

Отже они вийшли з городця та пійшли за слїдами, котрі вели в сторону як до зовнішних бульварів, але трошки на право до улиці дї Патей. Не мусїли вже так дуже уважати; від часу, як упав послїдний снїг нїхто крім втїкаючих не ходив по тих полях. Мала дитина могла би була іти за тими слїдами, так були ясні і виразні.

Можна було розпізнати чотири ряди слїдів побіч себе; два походили від тих якихсь жінок а два від того мужчини, котрий раз ішов туди а другий раз назад. Сей послїдний станув був кілька разів на слїди обох женщин; отже можна було докладно означити час, коли він шпігуючи підійшов був до перчанки. У віддалі около сто кроків від дому вхопив Лекок нараз свого товариша за руку і приказав:

— Стій! Прийдемо зараз на то місце де потреба: я вже занюхав певні познаки!

Се місце то була опустїла фабрична шопа, що служила якомусь підприємцеви будівельному за склад материялу. Перед шопою було богато обтесаного або й сирого каміня і з грубшого обтесані бальки. Перед одним з тих бальків, з котрого зверха був згорнений снїг, сходили ся всї слїди і мішали ся разом.

— Тут — говорив молодий поліцист — стрітили наші втїкачі того мужчину і нараджували ся з ним. Одна з них, і то тота з малою ніжкою, сїла собі була.

— О тім мусимо ще насамперед переконати ся — сказав батько Абсент. Але его товариш не зважав на его бесїду, лиш сказав:

— Слухайте старі, будьте ласкаві і стійте тихо та не рушайте ся а менї дайте ліхтарню.

Лекока скромний перед тим тон став ся нараз так приказуючий, що сердега поліцай не

ла собі який-будь вплив в полудневій Персиї. Не лиш перский залив мусить бути під виключною контролею Анґлії, але й полудневий континент Персиї. Прелеґент пригадав слова бувшого міністра Ляндсдовна, що Анґлія ніколи не позволить, щоби трета держава усадовила ся в Персиї. Ті слова ще сильнійше підчеркнув бувший віцекороль Индиї, льорд Курзон. Він заявив, що анґлійский міністер, котрий позволив би якійсь европейскій державі усадовити ся в полудневій Персиї, заслужив би на назву зрадника краю. Прелеґент закінчив запевненем, що теперішне міністерство стоїть на становищи своїх попередників.

Новинки.

Львів, дня 23-го січня 1907.

— **Іменованя.** Президия кравої дирекциї скарбу іменувала провізоричними ад'юнктами податковими ad personam практикантів податкових: Еразма Стопу, Станислава Сукенника, Мариянa Соколовского, Николая Єнджеєвского, Володислава Пелчиньского і Людвика Бурого. — П. Міністер зелізниць іменував официала Рафаїла Чарножиньского, начальника уряду стацийного в Краснім, заступником начальника уряду руху в Перемишли.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** гр. Стан. Бадені виїхав в справах урядових до Відня.

— **Оправдане абсенций в школах.** З причини пануючих тепер сильних морозів, ц. к. краєва Рада шкільна пригадуючи і интерпретуючи відповідно єствуючі в тій цїли приписи, розпорядила, що на случай студени понизше —15° Р., неприсутвість учеників шкіл середних, як також шкіл народних має бути уважана за оправдану.

— **Студїнь** не попускає. Нині показував термометр знов 20 степенів Реоміра морозу. В виду того краєва Рада шкільна застановила науку в школах народних. Стация ратункова мала вчера знов тяжкий день, бо зголосило ся около 200 людий з відмороженими ушами і носами. Доси подала стация ратункова в трох послідних днях поміч в звиш 400 случаях відмороженя. Крім того єсть до занотованя другий случай замерзненя; замерз іменно вояк, що стояв на цитадели коло маґазину на варті. Около 6 год. вечером знайдено нещасливого закостенілого, але мимо всеї помочи і натираня снїгом не можна вже его було відратувати.

Сильні морози настали також і в инших краях. З Відня доносять, що там вже віддавна не памятають таких морозів, які тепер настали. Вчера, ві второк, було у Відни рано о 8 год. 20 степенів Цельзия. Вісти о сильних морозах надходять також з Чехії, Морави і Шлеска. — З Будапешту доносять, що на цілій Угорщині настали сильні морози. В Кесмарк було онногди 30 степенів Ц. В наслідок заметелий снїгових рух на зелїзницях зовсім здержано. — В Константинополи паде снїг від двох днів, а на улицях рух дуже утруднений. Вчера була там нечувана в Константинополи студїнь — 8 степенів морозу.

Так само в північній Німеччині настала велика студїнь. В Берлині в ночи з неділї на понеділок повіяв так студений вітер від всходу, що мороз дійшов відразу до 10 степенів, а в Торуни було в понеділок 25 степенів морозу. Найбільша студїнь стала в Росиї. В Петербурзі було в понеділок аж 35 степенів Реоміра або 43 і три чверти степенів Ц. морозу, а на рогах улиць позапалювано великі огні, щоби люди мали при чім загріти ся.

З причини наставших в цілій Росиї сильних морозів, прошено в тій справі о поясненє директора головної обсерваториї фізикальної, а петербурска аґентия телеграфічна одержала відповідь, що дня 18 січня с. р. настав був на північнім Ледовім мори сильний антицикльон, котрий викликав в цілій Росиї сильні морози. Подібне з'явище добачено послїдний раз в 1823 р. Дня 21 січня с. р. барометр в Петербурзі показував звиш 79·8 міліметрів. Такого стану не добачено від 1837 р. Коли настане такий антицикльон, то звичайно бувають від всходу великі бурі на морях Чорнім і Азовскім та заметелї снїгові в полудневій Росиї.

— **Примусові вакациї в львівских школах.** Міска Рада шкільна окружна у Львові видала до дирекций зарядів шкіл етатових міских слідуючий окружник: Впаслідок неустаючих морозів доходячих пересічно до 18 степенів Р. і неможности огріваня саль шкільних до нормальної температури, застановляє ся науку в школах міских безпроволочно аж до дня 28. січня с. р. включно в припущеню, що до тої пори відносини зміняють ся на ліпше. Дирекция допильнує, щоби теплота саль шкільних вже дня 28. січня дійшла до стану нормального, мимо того, що молодіж аж слідуючого дня зійде ся до школи.

— **Ц. к. Львівска Дирекция зелїзниць** державних подає до відомости: З причини перешкод в руху, наставших в наслідок надзвичайних морозів і заметелий снїгових здержує ся з нинїшним днем т. є. з днем 23 с. м. поки що на два дні приймане звичайних пересилок з виїмкою дерева опалового, вугля і артикулів апровізациї як до всіх стаций так і зі всіх стаций округа львівскої Дирекциї зелізниць державних, як також до стаций, положених поза тим округом.

— **Справа крадежі 20.000 корон в банку краєвім** єсть від кількох днів предметом судової розправи перед судом присяжних у Львові. На лаві обжалованих засідають: Евстахий Боровицкий, 19-літний бюровий помічник Михайло Рутковский, 28-літний акцизовий стражник і Генрик Майзнер, 18-літний хлопчиско без занятя, всї три обжаловані о переступство обманьства. Четвертий підсудний, Казимир Вуйцїцкий, 22-літний нероба, обжалований о співучасть в тім обманьстві. Обжаловані в перших днях відперали ся всякої участи і вини в крадежи, але тепер зачинають однак виходити на верх справи, котрі мають якийсь нечистий характер. Матір обжалованого Вуйціцкого, Розалія Вуйціцка, вдовиця по екзекуторі а тепер акушерка, зізнала іменно, що замешкавши у Львові, приймила на станцию якусь Ангелю Куклу, котра померла у неї на туберкули і лишила їй в спадщині 4000 корон готівкою а 2000 корон на книжочці почтової каси ощадности. Однак для зрозуміня цілої справи мусимо тут навести короткий зміст акту обжалованя:

Дня 8. січня 1906 р. між годиною 11 а 12 в полудне, в порі, коли в касі краєвого банку панує найбільший рух, явив ся там якийсь скромно одітий молодець і предложив касиерови А. Нартовскому асиґнату на суму 20.000 корон. Асиґната була виставлена на блянкеті, яких уживають в краєвім банку, і заосмотрена підписами віцедиректора банку Йос. Падевского і ад'юнкта Каз. Вуйціkевича, приділеного до відділу кореспонденций. Касиер не замітивши нічого підозріного і думаючи, що оказатель асиґнати висланий кимсь третім, спитав его тілько: „А повновласть де? Осталась в кореспонденциї? Одержавши притакуючу відповідь, Нартовский велів ему підписатись на відворотній стороні асиґнати. Молодець підписав ся Г. Шляен, а на дальше питане урядника: „Ви тутешні? Де мешкаєте?“ відповів: „На Знесїню“. По тім касиер виплатив ему згадані 20.000 К, а молодий чоловік на домагане касиера перечислив їх і відійшов. Незабаром явив ся в касі віцедиректор банку Падевский. Касиер Нартовский сказавши ему про довершену виплату, звернув его увагу, що треба більше обережности при асиґнатах у відділї кореспонденциї. Тоді Падевский оглянув асиґнату і замітив, що его підпис сфальшований. Супротив того удав ся він до відділу кореспонденцийний і тут показало ся, що ціла асиґната була сфальшована та що банк став жертвою незвичайно хитрого і рафінованого обманьства. Заряджене слїдство мимо визначеної банком нагороди за викрите виновника, оставалось довший час без успіху. Аж в місяци жовтни м. р. зголосив ся у директора банку, а відтак в дирекциї полициї рядовий 30 пп., Александер Владика і поробив зізнаня, на основі котрих полиция арештувала кількох молодих людий, що гуртували ся довкола Каз. Вуйцїцкого і Л. Фука, сходили ся вечерами на Францїшканьскій площи і там відбували на-

важив ся ему спротивити ся. Як вояк на команду: „Стій!“ присунув він запятки до купи і стояв не рушаючись анї не відзиваючись лиш споглядав цікаво за рухами свого товариша.

Молодий поліцист пускав сьвітло ліхтарні в кождім напрямі і розглядав ся дуже уважно всюди довкола. Як той пес, що шукає тропи, ходив він сюди то туди, обертав ся, відступав ся на бік, та бігав ніби без цїли; пукав і скробав по земли, по дереві і каміню, оглядав навіть найменший предмет; часами стояв, по найбільшій части клячав, иноді лежав на земли як довгий на череві, лицем так близько до землї, що від его віддиху сніг топив ся. Виймив з кишені міру і мірив нею землю мов би який землемір; мірив, мірив і мірив!

А при всіх тих рухах таке виробляв, як би вийшов з розуму; то кляв гнївливо, то сьміяв ся, як би щось робило ему якусь радість.

Наконець коли вже так нашибав собою може якої чверть години, вернув назад до батька Абсента, поклав ліхтарню на бальок, обтер собі хусточкою руки і сказав:

— Тепер вже все знаю!

— Ого, то може трошечки за богато...

— Коли кажу „все“, то розумію під тим все що відносить ся до тої части кровавого драмату, яка відбула ся у вдовиці Шіпен. Се пусте поле вкрите снїгом єсть як би великий білий лист паперу, на котрім тоті люди за котрими шукаємо, не лиш записали всї свої рухи і діланя, але навіть і свої тайні гадки, свої надії і ту обаву, яка їх мучила і гнала. А вам, батьку, що кажуть тоті проминаючі сліди? Для мене они так само живі як тоті люди, котрі їх поробили; они мають душу, говорять, позивають перед суд!

Старий поліцай лиш подумав собі: Той молодий чоловік безперечно інтеліґентний і здібний але нарваний.

— Отже я вичитав з того такий хід подиї — говорив Лекок дальше. — Підчас коли убийник з обома женщинами пішов до „Перчанки“, пішов его товариш, его, що так скажу спільник до того місця, щоби там заждати на него. Той спільник то мужчина середних літ, високого росту — що найменше 180 центиметрів високий; має на голові мягку шапку, носить темнобрунатне пальто з мохнатого сукна і єсть мабуть женатий бо носить обручку на малім пальци правої руки.

Якісь дивовижні міни его старого товариша спонукали его замовкнути. Той опис особи якогось чоловіка, о котрім лиш знає ся, що він єсть, ті докладні подрібности, оповідані тоном рішучої певности, закрутили батькови Абсентови таки зовсім голову і зачудували его вповні.

— Ну, чуєш, то таки не хорошо — заворкотів він — то так не годить ся! Ти говориш менї о якійсь нагороді, я беру річ поважно, слухаю тебе, роблю, що кажеш, а глузуєш собі з мене! Знаходимо щось а ти замість, доходити справи дальше, марнуєш час на тім, що плетеш небилиці.

— Нї — відповів молодий поліцист; — я не жартую і не сказав вам ще нічого, о чім би не мав дійстної певности, не сказав нічого як лиш неоспориму правду.

— І ти хочеш, щоби я мірив — —

— Не бійте ся батьку, я не обиджу вашого переконаня. Коли вам поясню свій спосіб розслідів, то будете самі сьміяти ся з того, які то прості річи, котрі вам здають ся тепер непонятними.

— Про мене! — сказав той добрий чоловічиско тоном резиґнациї.

— Ми стояли, мій батечку, при тій хвили, коли той спільник стояв тут на варті і ему вже за довго було ждати. В своїй нетерпеливости ходив він заєдно сто кроків перед сею деревляною шопою там і назад; иноді переставав ходити так сюди і туди, щоби підслухувати. Позаяк не чув нічого, тупав ногою; без сумніву думав собі: „Якого чорта той другий там робить? — Перейшов ся був може яких трийцять разів там і назад — я то почислив — коли нараз якийсь глухий шум перервав тишину: надбігли обі женщини.

(Дальше буде).

ради, котрі ніби то мали характер патриотичний і моральний але при тім і політичний. Молоді політики зачали були видавати ґазету, постановили не пити і не курити, але передовсім треба було звідкись роздобути на цїли товариства гроші і тодї мав виринути плян обікражі банку.

— **Напад.** В селї Хоцемири, повіта городеньского, напала громада незнаних селян на п. Клеского, бурмістра міста Коломиї, котрого недавно тому вибрано на посла до сойму і побили его сильно палицями по голові. Облитого кровю п. Клеского привезено до двора власти тельки більшої посїлости в Хоцемири, панї Єловіцкої, де лікар окружний подав єму поміч і позашивав рани. На третий день міг вже п. Клеский встати з постелї і вернув до Коломиї. Що було причиною нападу незвістно, бо п. Клеский, вертаючи з польованя був перший раз в житю в Хоцемири. Без сумніву була то проста напасть пяниць, бо кажуть, що хоцемирскі селяни звістні з пияньства і розбоїв і суть пострахом цїлої охрестности. Жандармерия вислїдила вже виновників і віддала їх в руки суду.

— **Злодійска пара.** Перед трома місяцями доконано в Стрию сьмілої крадежі 5800 К якомусь гостеви, що заїхав був до одного з тамошних готелїв. Жандармерия по довгім слїдстві арештовала остаточно служницю того готелю, котра виявила, що допустила ся крадежі спільно зі своїм милим, Василем Смерекою, котрий лише що недавно вийшов був з кримiналу. Смерека однак по тій крадежі щез і аж оногди удало ся аґентови поліцийному Курантї вислїдити злодія і відставити его до Стрия, де вже сидить під ключем єго любка.

— **Убийство.** В поли під Рожнїтовом убито в ночи з 15 на 16 с. м. різника з Рожнїтова Вінкентия Вандаха. Вертав він до дому з Крехович, куди догнав на зелїзницю кількасот свиний, закуплених на відбутім того дня ярмарку в Рожнїтові. Незвістнї доси убийники знущали ся на Вандаху в страшенний спосіб, бо на его тїлї знайдено многі синцї і слїди від обцасів. Підозріне паде на кількох рожнїтівских міщан.

Телеґрами.

Відень 23 січня. В палатї послів веде ся дальша дискусия о конґруї. Промавляли посли Ґастер, Вольмаєр і Штайнвендер.

Відень 23 січня. Міністер a latere ґраф Алядор Зічі виїхав вчера в полудне до Будапешту. Угорске бюро кореспонденцийне заперечує чутку о виїздї Векерлього до Цїсаря.

Відень 23 січня. Маршалок Галичини ґр. Станислав Баденї відїхав назад до Львова.

Будапешт 23 січня. Цїла праса обговорює ситуацию переважно в песимістичнім дусї. Pest. Lloyd пише, що афера Польонія змінила ся в кризу, котра має острий характер і не дасть ся проволїчи. В кабінетї звернено ся против Польонія не лиш з причини атаків, вимірених против него, але також длятого, що часто заповідав в парляментї реформи і проґрами, о котрих в кабінетї нїхто нїчого не знав.

Будапешт 23 січня. 16 членів партиї независимости з ґр. Кароліем на чолї оголосило заяву, в котрій сказано, що ухвала партиї независимости не залагодила справи Польонія і висказано бажанє судового єї залагодженя.

Білград 23 січня. Відповідь Сербії в справі переговорів о угоду торговельну відослано до австро-угорского правительства.

Білград 23 січня. (Урядово). Король Петро має ся зовсїм добре.

Петербург 23 січня. Телеґрами з ріжних сторін держави доносять о наставших там великих морозах, котрі доходять до — 35° Р. (43¾ ° Ц.). З причини заметелий сьвігових поїзди на полудневo-всхідних зелїзницях не курсують. Порт в Одесї замерз, а ушкодженим кораблям, що знаходять ся в портї, не можна подати помочи. Доносять о многих случаях замерзаня. Школи в многих містах замкнено.

— **Цїна збіжа у Львові дня 22 січня:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·65 до 7·80; жито 5·70 до 5·80; овес 7·10 до 7·40; ячмінь пашний 6·30 до 6·60; ячмінь броварний 7·— до 7·60; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 8·50 до 9·50; вика 5·90 до 6·20; бобик 5·80 до 6·—, гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 60·—; конюшина біла 30·— до 40·—; конюшина шведска 60·— до 75·—; тимотка 21·— до 24·—

Запрошенє до передплати.

З Новим роком розпочало наше видавництво сїмнайцятий рік. Наші Вповажані Читателї — а єсть між ними богато таких, котрі читають „Народну Часопись" від самого початку єї видавання — оцінять найлїпше вагу і значінє нашого видавництва. Длятого пригадуємо нашим Вп. Читателям і звертаємо ся до них з просьбою, щоби старали ся відновити передплату як найскорше так, щоби наклад можна зараз в початком нового року управильнити. Тих Вп. Читателїв, котрі хотять передплачувати „Народну Часопись" через ц. к. Староства, просимо звертати ся як найскорше до дотичних ц. к. Староств і там складати передплату а не слухати тих, котрі може відводять від того та кажуть, що там передплати не приймають. Рівночасно звертаємо ся з просьбою і до всїх нашиx Вп. Читателїв, щоби старали ся приєднувати для нашої часописи нових передплатників, памятаючи на то, що тим зроблять не малу прислугу тій части нашої суспільности, котрій потреба як найбільшої просьвіти і науки, а се можемо сьміло сказати, що ніяка з руских часописий не дає тільки і так ріжнородного материялу для науки і забави як „Народна Часопись".

„Народна Часопись" буде й на дальше держати ся тої самої проґрами що доси та буде попри вісти політичні подавати як найобширнїйший і найвсестороннїйший материял до читаня, передовсім добірні повісти і оповіданя, а відтак всїлякі відомости з ріжних галузий науки, та фахові відомости з господарства, ґіґієни і вихованя.

Передплату на „Народну Часопись" приймають на провінциї ц. к. Староства а у Львові аґентия дневників п. Соколовского, пасаж Гавсмана ч. 9. Можна також присилати просто до нашої Адмінїстрациї, але тодї з пересилкою почтовою. Хто хоче відбирати в ц. к. Староствi, нехай там складає передплату.

Передплата в Аґентиї дневників п. Соколовского, пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік	.	4 К	80 сот.
на пів року	.	2 „	40 „
на чверть року		1 „	20 „
місячно . . .		— „	40 „

Поодиноке число 2 сотики.

З почтовою пересилкою в Адмінїстрациї „Народ. Часописи" ул. Чарнецкого ч. 12:

на цїлий рік	.	10 К	80 сот.
на пів року		5 „	40 „
на чверть року		2 „	70 „
місячно . . .		— „	90 „

Поодиноке число 6 сотиків.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзци, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалат
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходать до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. двореч)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутер
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (на Підзамче
	10·39	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (гол. двореч
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недоляда. (Телефона ч. 527).